

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/11/2018
Identifikačné číslo spisu: 2016200498
Dátum vydania rozhodnutia: 28.11.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:2016200498.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a z členov senátu JUDr. Judity Kokolevskej a Mgr. Viliama Pohančeniaka, v právnej veci žalobkyne: Y. K., bytom S. XX/XX, M., proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Špitálska 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 13. mája 2016, č. UPS/US1/SSVOPHNSSD/BEZ/2016/13468-0002Zv, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 20Sa/10/2016-35 zo dňa 2. júna 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 20Sa/10/2016-35 z 2. júna 2017 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trnave rozsudkom č. k. 20Sa/10/2016-35 z 2. júna 2017 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) zrušil rozhodnutie žalovaného zo dňa 13.5.2016, č. UPS/US1/SSVOPHNSSD/BEZ/2016/13468-0002Zv v spojení s rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda č. DS1/OHNNVaŠSD/SOC/2016/40617-0013 zo dňa 29.2.2016 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalobkyni voči žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda, Odbor sociálnych vecí a rodiny (ďalej len „prvostupňový orgán“) rozhodnutím č. DS1/OHNNVaŠSD/SOC/2016/40617-0013 zo dňa 29.2.2016 uložil žalobkyni v zmysle § 25 ods. 6 zákona č. 417/2013 Z.z. o pomoci v hmotnej núdzi (ďalej len „zákon o pomoci v hmotnej núdzi“) vrátiť pomoc v hmotnej núdzi poskytnutú neprávom za obdobie od 1.1.2016 do 31.1.2016 v sume 117,40 eur zvýšenú o 10%, t.j. celkovo 129,14 eur do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový orgán uviedol, že dňa 19.2.2016 z IS RSD zistil, že žalobkyňa je od 1.12.2015 poberateľkou peňažného príspevku na osobnú asistenciu v sume 126,96 eur mesačne so splatnosťou mesačne pozadu. Žalobkyňa bola zároveň poberateľkou pomoci v hmotnej núdzi od 1.12.2015 v sume 117,40 eur mesačne so splatnosťou mesačne pozadu.

Poukázal na ustanovenia § 28 ods. 1 a 2 zákona o pomoci v hmotnej núdzi a uviedol, že z dôvodu, že peňažný príspevok na osobnú asistenciu za december 2015 bol vyplatený v januári 2016 v sume 126,96 eur a na január 2016 poberateľka dostala aj dávku v hmotnej núdzi v sume 117,40 eur, vznikol za toto obdobie preplatok na dávke v hmotnej núdzi vo výške 117,40 eur. S odvolaním sa na § 25 ods. 6 zákona o pomoci v hmotnej núdzi zvýšil preplatok v sume 117,40 eur o 10% (t. j. 11,74 eur), takže pohľadávka spolu činila 129,14 eur.

3. Proti uvedenému rozhodnutiu prvostupňového orgánu podala žalobkyňa včas odvolanie, v ktorom uviedla, že ju rozhodnutie prvostupňového orgánu prekvapilo vzhľadom k tomu, že v čase podania žiadosti o priznanie dávky v hmotnej núdzi sa osobne informovala u zamestnankýň prvostupňového orgánu, či môže poberať spolu príspevok na osobnú asistenciu (OA) aj dávku v hmotnej núdzi (DHN). Uviedla, že jej opakovane bolo oznámené, že pokiaľ suma príspevku na OA neprevyšuje sumu životného minima, môže poberať oboje. Tvrdenie prvostupňového orgánu, že včas neinformovala prvostupňový orgán o poberaní príspevku na OA považovala za nepravdivé, vzhľadom k tomu, že zmluvu o vykonávaní OA založila do spisu oddelenia kompenzácií ZTP a tiež do spisu pracovníčke, ktorá žiadosť kompletizovala pre ďalšie konanie vo veci priznania dávky v hmotnej núdzi. Mala za to, že pracovníčka prvostupňového orgánu si nespĺnila svoje povinnosti a pochybila pri vydaní rozhodnutia o priznaní dávky v hmotnej núdzi aj napriek tomu, že mala všetky potrebné podklady k dispozícii, a takéto konanie považovala za účelové. Uviedla, že nemá z čoho vrátiť poskytnutú dávku v hmotnej núdzi a žiadala preto žalovaného o odpustenie povinnosti dávku v hmotnej núdzi vrátiť, vzhľadom k tomu, že situáciu sama nezavinila.

4. Žalovaný rozhodnutím č. j. UPS/US1/SSVOPHNSSD/BEZ/2016/13468-0002Zv z 13.5.2016 rozhodnutie prvostupňového orgánu zmenil tak, že žalobkyňa je povinná vrátiť pomoc v hmotnej núdzi poskytnutú neprávom za obdobie od 1.1.2016 do 31.1.2016 v sume 117,40 eur, do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia na účet prvostupňového orgánu. Neuložil jej však povinnosť vrátiť aj 10% zvýšenie v sume 11,74 eur. V odôvodnení žalovaný uviedol, že z predloženého spisu má za preukázané, že žalovaná mala v mesiaci január 2016 vyplatený peňažný príspevok na osobnú asistenciu v sume 126,96 eur. Uvedený príjem je vyšší ako suma nárokov pomoci v hmotnej núdzi v sume 117,40 eur, a preto za uvedený mesiac žalovanej pomoc v hmotnej núdzi nepatrí. Žalovaný sa nestotožnil s názorom prvostupňového úradu o tom, že poskytnutie pomoci v hmotnej núdzi neprávom spôsobila účastníčka konania, pretože zmluva o výkone osobnej asistencie bola prvostupňovému orgánu predložená už dňa 16.12.2015.

5. Rozhodnutie žalovaného napadla žalobkyňa včas podanou žalobou. Dôvodila skutočnosťami uvádzanými aj v správnom konaní, predovšetkým tým, že zo strany pracovníčok prvostupňového orgánu bola opakovane nesprávne informovaná o možnosti poberať príspevok na osobnú asistenciu a zároveň dávku v hmotnej núdzi. Namietala, že danú situáciu nespôsobila ona, ale spôsobil ju prvostupňový orgán, keď jej priznal pomoc v hmotnej núdzi, na ktorú nebola oprávnená a ktorú teraz od nej žiada späť. Tým, že jej bola pomoc v hmotnej núdzi priznaná a následne odňatá, sa dostala do ešte väčšej núdze, než v akej bola pôvodne. Nemá prostriedky na vrátenie priznanej pomoci v hmotnej núdzi a nie je ochotná prijatú dávku vrátiť, pretože ona bola poškodená konaním prvostupňového orgánu a jeho zamestnancov, ktorí za vzniknutú situáciu nesú zodpovednosť.

6. Žalovaný považoval podanú žalobu za nedôvodnú a žiadal ju v celom rozsahu zamietnuť a nepriznať žalobkyňi náhradu trov konania. Tvrdenia žalobkyne, že daný stav nespôsobila považoval za irelevantné a poukázal na to, že každá fyzická osoba je povinná vrátiť pomoc v hmotnej núdzi, ktorá jej bola poskytnutá neprávom. Od skutočnosti, či daný stav spôsobila alebo nie závisí spôsob jej vrátenia, teda či pomoc v hmotnej núdzi vráti aj s 10 % zvýšením. Žalovaný mal za to, že správne vyhodnotil skutkový stav a právnu stránku veci. Pri rozhodovaní vychádzal z dostatočne zisteného skutkového stavu a postupoval v súlade s platnými normami, ktorými je viazaný.

7. Napadnutým rozsudkom krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie prvostupňového orgánu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že

rozhodnutia správnych orgánov neobsahujú z hľadiska vzniku povinnosti vrátiť vyplatenú dávku zásadné (zrozumiteľné) vysvetlenie, ktorú podmienku priznania pomoci v hmotnej núdzi a podľa ktorého konkrétneho ustanovenia zákona žalobkyňa v súvislosti s vyplatením príspevku na osobnú asistenciu nespĺňala, resp. prestala spĺňať. Konštatovanie v záhlaví preskúmaného rozhodnutia o tom, že rozhodujúci orgán vyhovuje odvolaniu účastníčky konania, čo je v rozpore so skutočnosťou, naznačuje, že žalobkyňa napadla odvolaním rozhodnutie prvostupňového orgánu iba v časti o zvýšení sumy o 10 % z dôvodu zavinenia, a vyvoláva preto pochybnosti o tom, či žalovaný ako odvolací orgán rozhodol o celom predmete odvolacieho konania. Krajský súd dospel k záveru, že odôvodnenia oboch rozhodnutí nespĺňajú základné náležitosti vyžadované ustanovením § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) a sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

8. Proti napadnutému rozsudku podal kasačnú sťažnosť žalovaný (ďalej aj „sťažovateľ“). Ako dôvod kasačnej sťažnosti žalovaný uviedol nesprávny procesný postup súdu, ktorým účastníkovi konania znemožnil, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa § 440 ods. 1 písm. f/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (SSP) a nesprávne právne posúdenie veci podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP. Nesprávny procesný postup videl žalovaný v tom, že v rozpore s § 139 ods. 2 SSP v odôvodnení napadnutého rozhodnutia neinštruoval žalovaného, ako má ďalej v konaní postupovať, čím znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalovaný ďalej nesúhlasil s právnym názorom krajského súdu, že rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov v predmetnej veci neobsahujú z hľadiska vzniku povinnosti vrátiť vyplatenú dávku zásadné vysvetlenie, ktorú podmienku priznania pomoci v hmotnej núdzi a podľa ktorého ustanovenia zákona žiadateľka v súvislosti s vyplatením príspevku na osobnú asistenciu nespĺňala, resp. prestala spĺňať. Nesúhlasil ani s tým, že rozhodnutia sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov. Mal za to, že odvolací orgán sa so skutočnosťami namietanými v napadnutom rozsudku jednoznačne vysporiadal. V rámci odôvodnenia rozhodnutia odvolací orgán na strane 2 a 3 poukázal na § 2, § 4 ods. 1 a 2, § 7 ods. 1 ako aj § 25 ods. 6 zákona o pomoci v hmotnej núdzi, v zmysle ktorých pristúpil k uloženiu povinnosti vrátiť pomoc v hmotnej núdzi neprávom poskytnutú za obdobie od 1.1.2016 do 31.1.2016 v sume 117,40 eur. V súvislosti s konštatovaním krajského súdu o pochybnostiach, či žalovaný rozhodoval o celom predmete odvolacieho konania, žalovaný poukázal na spôsoby rozhodovania správneho orgánu v zmysle § 59 ods. 2 a 3 Správneho poriadku. Uviedol, že vzhľadom na možnosti, ktoré Správny poriadok upravuje, rozhodol tak, že odvolaniu vyhovel a napadnuté rozhodnutie zmenil, pričom mohlo ísť o čiastočnú zmenu alebo úplnú zmenu. Na záver žalovaný namietal, že správny súd zrušil aj rozhodnutie prvostupňového orgánu, napriek tomu, že o to žalobkyňa nežiadala.

9. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá zopakovala, že aj napriek tomu, že jej dávka v hmotnej núdzi bola poskytnutá za mesiac január 2016 neoprávnene, na vzniknutej situácii nenesie najmenší podiel viny, pretože pracovníčka ktorá žiadosť spracovávala mala všetky potrebné dokumenty. Žiadala vyhovenie sankcie voči pracovníčke, ktorá pri rozhodovaní o priznaní dávky v hmotnej núdzi pochybila. Zároveň žiadala priznať trovy kasačného konania, ktoré vyčísli na sumu 140 eur.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalovaného je dôvodná.

11. Podľa § 2 ods. 1 zákona o pomoci v hmotnej núdzi hmotná núdza je stav, keď príjem členov domácnosti podľa tohto zákona nedosahuje sumy životného minima ustanovené osobitným predpisom a členovia domácnosti si nevedia alebo nemôžu pracovať, výkonom vlastníckeho práva alebo iného práva k majetku a uplatnením nárokov zabezpečiť príjem alebo zvýšiť príjem.

12. Podľa § 4 ods. 1 zákona o pomoci v hmotnej núdzi sa pri posudzovaní hmotnej núdze a poskytovaní pomoci v hmotnej núdzi na účely tohto zákona započítavajú príjmy členov domácnosti.

13. Podľa § 7 ods. 1 zákona o pomoci v hmotnej núdzi hmotná núdza sa zisťuje posúdením príjmu,

majetku a možnosti uplatnenia nárokov členov domácnosti.

14. Podľa § 9 ods. 1 nárok na pomoc v hmotnej núdzi vzniká fyzickej osobe v hmotnej núdzi, ak spĺňa podmienky ustanovené v § 10 až 14 a úhrn súm uvedených v § 10 ods. 2 a 3 a

15. Podľa § 22 ods. 1 zákona o pomoci v hmotnej núdzi na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem § 18 ods. 3, § 33 ods. 2, § 60, § 62 až 68 všeobecného predpisu o správnom konaní, ak v odseku 3, ň 19 ods. 1 a v § 28 ods. 2 písm. a/ nie je ustanovené inak.

16. Podľa § 25 ods. 6 zákona o pomoci v hmotnej núdzi, fyzická osoba je povinná vrátiť pomoc v hmotnej núdzi a osobitný príspevok alebo ich časť poskytnuté neprávom alebo vo vyššej sume, ako patrili. Ak fyzická osoba spôsobilá, že sa jej poskytovala alebo poskytuje pomoc v hmotnej núdzi, osobitný príspevok alebo ich časť neprávom alebo vo vyššej sume, ako patrili, je povinná vrátiť poskytnutú pomoc v hmotnej núdzi, osobitný príspevok alebo ich časť zvýšené o 10 %.

17. Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

18. Podľa § 491 ods. 1 SSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

19. Podľa § 462 ods. 1 SSP, ak kasačný súd po preskúmaní zistí dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodne o zrušení napadnutého rozhodnutia a podľa povahy vráti vec krajskému súdu na ďalšie konanie alebo konanie zastaví, prípadne vec postúpi orgánu, do ktorého pôsobnosti patrí.

20. Rozhodnutím číslo: DS1/OHNNVáŠSD/SOC/2016/40617-0013 zo dňa 24.2.2016 prvostupňový správny orgán uložil žalobkyni povinnosť vrátiť pomoc v hmotnej núdzi poskytnutú neprávom za obdobie od 1.1.2016 do 31.1.2016 v sume 117,40 eur, zvýšenú o 10 %, t. j. celkovo 129,14 eur do 15 dní od právoplatnosti. Povinnosť vrátiť pomoc v hmotnej núdzi odôvodnil prvostupňový orgán tým, že zistil, že žalobkyňa je poberateľkou peňažného príspevku na osobnú asistenciu v sume 126,96 eur mesačne, pričom poukázal na § 28 ods. 1 a 2 a § 25 ods. 6 zákona o pomoci v hmotnej núdzi.

21. Žalovaný preskúmaným rozhodnutím UPS/US1/SSVOPHNSSD/BEZ/2016/13468-0002Zv zo dňa 13.5.2016 zmenil rozhodnutie prvostupňového orgánu tak, že žalobkyňu zaviazal iba na úhradu neoprávnené vyplatené pomoci v hmotnej núdzi v sume 117,40 eur. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že žalobkyňa mala v mesiaci január 2016 vyplatený peňažný príspevok na osobnú asistenciu v sume 126,96 eur a keďže táto suma je vyššia ako suma nárokov pomoci v hmotnej núdzi 117,40 eur, za uvedený mesiac žalobkyni pomoc v hmotnej núdzi nepatrí. Povinnosť vrátiť neoprávnené poskytnutú pomoc v hmotnej núdzi zároveň odôvodnil ustanovením § 25 ods. 6 zákona o pomoci v hmotnej núdzi. Nesúhlasil však so zvýšením sumy o 10 %, pretože súhlasil s tvrdením žalobkyne, že uvedenú situáciu nezavinila ona.

22. Je potrebné prisvedčiť žalovanému, že v danom prípade nie je relevantné skúmať, ktorú povinnosť obsiahnutú v poučení tlačiva žiadosti o pomoc v hmotnej núdzi mala žiadateľka tvrdeným neoznámením o prebiehajúcom konaní vo veci žiadosti porušiť a aký význam prípadne toto porušenie povinnosti pre rozhodnutie malo. Žalovaný ako odvolací orgán totiž v tomto prípade dal žalobkyni za pravdu, že žiadnu povinnosť neporušila.

23. Pokiaľ krajský súd uviedol, že rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov neobsahujú z hľadiska vzniku povinnosti vrátiť vyplatenú dávku zásadné vysvetlenie, ktorú podmienku priznania pomoci v hmotnej núdzi a podľa ktorého konkrétneho ustanovenia zákona žalobkyňa v súvislosti s vyplatením príspevku na osobnú asistenciu nespĺňala, resp. prestala spĺňať, kasačný súd uvádza, že s touto skutočnosťou sa správny orgán vysporiadal, keď uviedol, že žalobkyni bol v mesiaci január 2016

vyplatený príspevok na osobnú asistenciu, a tento príjem je vyšší ako suma nárokov pomoci v hmotnej núdzi v sume 117,40 eur. Podmienky vzniku nároku na pomoc v hmotnej núdzi vymedzuje zákon o pomoci v hmotnej núdzi v § 9 ods. 1, podľa ktorého úhrn súm príjmu podľa § 4 nemôže byť vyšší ako úhrn súm uvedených v § 10 ods. 2 a 3, § 11 ods. 2, § 12 ods. 2, § 13 ods. 2 a § 14 ods. 2. Z tohto dôvodu žalovaný správne uviedol, že pomoc v hmotnej núdzi bola žalobkyni poskytnutá neoprávnene, čo v konečnom dôsledku nenamietala ani samotná žalobkyňa. Zároveň žalovaný uviedol aj relevantné právne ustanovenia § 2, § 4 ods. 1 a 2, a § 7 ods. 1 zákona o pomoci v hmotnej núdzi.

24. Kasačný súd sa nestotožňuje s názorom krajského súdu, že odôvodnenia oboch rozhodnutí nespĺňajú základné náležitosti vyžadované ustanovením § 47 ods. 3 Správneho poriadku a sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov. Z rozhodnutia žalovaného je zrejmé, že žalobkyňa je povinná vrátiť pomoc v hmotnej núdzi, pretože jej bola poskytnutá neprávom, a to vzhľadom k tomu, že v mesiaci január 2016 mala príjem, ktorý je vyšší ako suma poskytnutej pomoci v hmotnej núdzi. Žalovaný v rozhodnutí o odvolaní zároveň uviedol aj ustanovenia právneho predpisu, na základe ktorého jej povinnosť vrátiť neoprávnene poskytnutú pomoc v hmotnej núdzi vzniká, a to konkrétne § 25 ods. 6 zákona o pomoci v hmotnej núdzi. Na vznik povinnosti vrátiť neoprávnene poskytnutú pomoc v hmotnej núdzi nemá vplyv skutočnosť, či žalobkyňa nejakú povinnosť porušila alebo nie. Uvedená povinnosť vzniká aj napriek tomu, že v danom prípade bola pomoc v hmotnej núdzi poskytnutá neoprávnene z dôvodu pochybenia na strane prvostupňového správneho orgánu.

25. Od zavinenia neoprávneneho poskytnutia pomoci v hmotnej núdzi, a teda porušenia povinnosti (§ 25 ods. 6) závisí iba povinnosť uhradiť okrem vyplatenej dávky aj 10 % zvýšenie; takú povinnosť však žalovaný svojim rozhodnutím žalobkyni neuložil.

26. K záveru krajského súdu, že z rozhodnutia žalovaného nie je jasné, či rozhodol o celom predmete odvolania, kasačný súd uvádza, že aj napriek nepresnému konštatovaniu žalovaného, že odvolaniu žalobkyne vyhovie, je zrejmé, že žalovaný konal a rozhodol o celom predmete konania, keď výrok rozhodnutia prvostupňového orgánu zmenil tak, že zaviazal žalobkyňu vrátiť sumu neoprávnene vyplatenej pomoci v hmotnej núdzi v sume 117,40 eur a zároveň v odôvodnení rozhodnutia vysvetlil, prečo navýšenie o 10 % v sume 11,74 eur v tomto prípade nie je prípustné.

27. Z uvedených dôvodov kasačný súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, preto rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

28. Kasačný súd za nedôvodnú považoval námietku sťažovateľa, týkajúcu sa možnosti zrušenia aj rozhodnutia prvostupňového orgánu, nie je dôvodná. Žaloba bola podaná za účinnosti O.s.p., ale podľa § 491 ods. 1 SSP je na konanie potrebné aplikovať ustanovenia Správneho súdneho poriadku a v zmysle § 199 ods. 1 písm. c/ SSP išlo o žalobu v sociálnych veciach; v takom prípade správny súd nie je viazaný žalobnými bodmi.

29. Keďže kasačný súd rozsudok krajského súdu zrušil, námietkou žalovaného ohľadom nedostatočného poučenia sa už nezaoberal.

30. V ďalšom konaní bude krajský súd povinný vec znova rozhodnúť s prihliadnutím na právny názor vyjadrený v tomto rozhodnutí.

31. V novom rozhodnutí rozhodne krajský súd aj o náhrade trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP).

32. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.